

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **DREVOINDUSTRIA CZ a.s.**, se sídlem Nový Hrozenkov 620, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4 o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu

t a k t o :

I. Žaloby **s e z a m í t a j í .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobami ze dne 23.6.2008, které byly zapsány u zdejšího soudu pod sp.zn. 30Ca 127/2008 až 30Ca 132/2008 žalobce napadl rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 25.4.2008, č.j. 6331/08-1300-707271 a č.j. 6326 až 6330/08-1300-707271.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 25.8.2008, č.j. 30 Ca 127/2008-19 byly shora uvedené věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 30 Ca 127-132/2008 spojeny ke společnému řízení s tím, že nadále budou vedeny pod sp.zn. 30 Ca 127/2008.

Žalobami napadenými rozhodnutími žalovaného byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu ve Vsetíně ze dne 29.10.2007, č.j. 103675/07/403913/4357, č.j. 103654/07/403913/4357, č.j. 103658/07/403913/4357, č.j. 103667/07/403913/4357, č.j. 103668/07/403913/4357, č.j. 103670/07/403913/4357, kterým byla žalobci dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben až září 2004.

Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného vyplývá, že z nároku na odpočet daně Finanční úřad ve Vsetíně na základě zjištění v průběhu daňové kontroly vyloučil žalobci faktury vystavené společností AM-nábytek, s.r.o. „v likvidaci“ (dále jen do „AM-nábytek“) za provedené práce.

K odvolacím námitkám žalovaný zvláště uvedl, že pro posouzení otázky, zda plátce má nárok na odpočet daně, je rozhodující, zda formálně vykázaný právní stav je v souladu se staven skutečným, tj. zda zdanitelné plnění bylo skutečně poskytnuto deklarovaným plátcem. Pro uznání vykázaného nároku na odpočet musí být splněny současně 3 podmínky, tj. faktické přijetí zdanitelného plnění, toto zdanitelné plnění musí být přijato od plátce a musí být použito pro uskutečnění ekonomické činnosti (§ 72 odst. 1 zákona č. 235/2004, o dani z přidané hodnoty, dále jen „ZDPH“- účinnost od 1.5.2004, resp. § 19 odst. 1 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), účinný do 30.9.2004).

Daňový subjekt (žalobce) v odvolání uvedl, že přijal zdanitelné plnění deklarované fakturami od dodavatele AM-nábytek. V průběhu daňové kontroly žalobce předložil předmětné faktury a smlouvu o dílo uzavřenou mezi žalobcem a dodavatelem AM-nábytek dne 16.2.2004. Jiné důkazní prostředky nebyly žalobcem v průběhu daňové kontroly ani v rámci odvolacího řízení předloženy ani navrženy. Z textu smlouvy o dílo ze dne 16.2.2004 i vyplývá, že je uzavřena na dobu určitou od 1.3.2004 do 28.2.2005, nabyla platnosti 16.2.2004 a lze ji ukončit písemným oznámením, které bude zasláno druhé smluvní straně. Dodavatel AM-nábytek bude po dobu platnosti smlouvy provádět pro žalobce výrobu nábytku v rozsahu zadaných dílčích objednávek objednatele, kdy žalobce svým jménem nakoupí materiál a dodá jej pro výrobu požadovaných zakázek dodavateli AM-nábytek. Smlouva neobsahuje žádnou bližší specifikaci, jaký nábytek bude vyrábět ani rozsah prací, které budou provedeny na základě této smlouvy. Na základě vlastních šetření správce daně zjistil, že v době podpisu smlouvy o dílo ze dne 16.2.2004 měl dodavatel zakázáno nakládat se svým majetkem z důvodu usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 10.12.2003, č.j. 1E1167/2003/26, které nabylo právní moci 24.1.2004. Správcem podniku byla ustanovena JUDr. L. S., která do protokolu dne 20.8.2007 za přítomnosti zástupce žalobce Ing. R. K. uvedla, že nemá povědomí o smlouvě o dílo ze dne 16.2.2004 ani o zdanitelných plnění dle předmětných faktur, neví kdo vystavil předmětné faktury a neví ani o finančních tocích plynoucích z titulu úhrad daných faktur. Během exekuce existoval zákaz dispozice s majetkem podniku bez písemného souhlasu správce podniku, kdy předmětný obchod se správcem podniku nebyl projednáván. Od 12.6.2004 došlo k pravomocnému zastavení exekuce pro nedostatek majetku a proto skončilo výše uvedené omezení. Dne 22.6.2004 došlo v obchodním rejstříku k výmazu dosavadního statutárního orgánu (jediného jednatele) společnosti AM-nábytek Ing. R. K., přičemž způsob jednání za společnost zůstal stejný, tedy, že za společnost jedná jednatel v plném rozsahu samostatně. Jako den zániku funkce jednatele je zapsán den 21.4.2004. Zástupce žalobce Ing. R. K. do protokolu dne 24.5.2007 uvedl, že v roce 2004 jednal s Ing. R. K. jako jednatelem AM-nábytek. Žalobce objednávky zadával přímo společnosti NOLETEN s.r.o. a výrobu nábytku provedly zaměstnanci společnosti NOLETEN, faktury společnosti a AM-nábytek vystavila a zaúčtovala účetní M. na základě zmocnění Ing. K. Účetnictví dodavatele AM-nábytek nebylo doloženo správcem daně z důvodu nenalezení účetnictví. Paní M. ve výpovědi ze dne 23.7.2007 za přítomnosti Ing. K. uvedla, že vedla dodavateli AM-nábytek v roce 2004 účetnictví a vystavila předmětné faktury na základě pokynu Ing. K. Uvedla, že nemůže konkrétně popsat jak předmětné práce probíhaly a dále uvedla, že výrobky se prodávaly do Francie, do Německa a částečně do tuzemska. V AM-nábytku to nikdo nepřebíral, tam to probíhalo pouze účetně. Dále paní M. potvrdila, že výroba nábytku měla být provedena zaměstnanci společnosti NOLETEN. J. T., která byla zaměstnána od 20.4.2004 jako obchodní ředitelka ve společnosti NOLETEN, do protokolu o ústním jednání dne 20.8.2007 jako svědkyně a za přítomnosti Ing. K. (zástupce žalobce) uvedla, že materiál pro výrobu nábytku dodával žalobce přímo společnosti NOLETEN a dále potvrdila, že nábytek byl vyroben zaměstnanci společnosti NOLETEN v roce 2004 pro žalobce, kdy podklady k výrobě dodával pan K. Správce daně zjistil, že v rozhodném období, tj. v období uskutečnění zdanitelných plnění, společnost AM-nábytek neměla nejen žádné zaměstnance,

ale ani osobu oprávněnou za ní jednat, která by byla oprávněna zajistit výrobu nábytku pro společnost AM-nábytek u jiného dodavatele, jenž by byl následně přefakturován na žalobce. Rovněž ve společnosti AM-nábytek nebyla osoba, která by byla oprávněna vystavit předmětné daňové doklady. Uvedené daňové doklady, které předložil žalobce jsou tedy pouze formálními listinami, které nekorespondují s faktickým stavem, tzn. s faktickým přijetím zdanitelného plnění od deklarovaného plátce, tak jak to vyžaduje ustanovení § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 ZDPH.

Proti těmto rozhodnutím byly podány žaloby, ve kterých žalobce namítl, že Ing. R. K. byl do 21.4.2004 jednatelem společnosti AM-nábytek a byl oprávněn neomezeně rozhodovat o činnosti této společnosti, a to i do budoucna, tzn. v době, kdy by jednatelem rozhodl o spolupráci mezi zúčastněnými subjekty a pověřil H. M. k určitým činnostem za společnost AM-nábytek zejména právě ve vztahu k předmětné spolupráci ohledně výroby a dodání nábytku. Daňové orgány nevzaly v úvahu, že daňové doklady nebyly vystaveny neexistujícím subjektem. Z řízení vyplynulo, že zboží mělo být dodáno nikoli neexistujícím dodavatelem, ale subjektem, který byl zapsán v obchodním rejstříku a vykonával obchodní činnost a byl registrován jako plátce daně z přidané hodnoty. Jednalo se tedy pouze o dodavatele, který v době šetření prováděného u žalobce nebyl ve vztahu k správci daně kontaktní, protože neměl žádné zaměstnance či jiné osoby oprávněné za něho jednat, vyjma H. M. jednající na základě plné moci vystavené tehdejší jednatelem Ing. K. dne 27.2.2004. Paní H. M. z titulu svého oprávnění přejímala fyzicky jednotlivé dodávky zboží od společnosti NOLETEN a tyto fyzicky předávala žalobci, za žalobce je přebíral tehdejší předseda představenstva P. W. K předání docházelo v areálu v Novém Hrozenkově č.p. 620 tj. v sídle AM-nábytku, od 28.4.2004 se jednalo i o sídlo žalobce. Účetně k dílčím dodacím listům společnost NOLETEN vystavovala 1x měsíčně fakturu zahrnující dodávky zboží za příslušný kalendářní měsíc, paní M. jednající za společnost AM-nábytek tuto fakturu od společnosti NOLETEN převzala, zaplatila a na dodávky zboží žalobci vystavila obdobnou fakturu. Paní H. M. plnila za společnost AM-nábytek řádně veškeré zákonné povinnosti ve vztahu k Finančnímu úřadu ve Vsetíně.

Skutečnost, že dodavatel žalobce AM-nábytek nemá zaměstnance a po určitou dobu ani jednatele a jedná za něj pouze zmocněnec, nemůže jít k tíži žalobce, zejména když tuto situaci nezavinil. V době uzavírání smlouvy o dílo (16.2.2004) nemohl žalobce předvídat, jaká situace v budoucnu u jeho obchodního partnera nastane. Je třeba uvést, že spolupráce mezi společnostmi a to žalobcem AM-nábytek s.r.o. a NOLETEN s.r.o. započala již 1.1.2002, kdy po celou tuto dobu nakupoval výrobky od společnosti AM-nábytek, které fakticky vyráběli pracovníci společnosti NOLETEN s.r.o.. Žalobci je vytýkáno nepředložení listin týkajících se dodávek zboží, ačkoliv není v silách žalobce předkládat listiny nacházející se u jeho obchodních partnerů. Dle názoru žalobce bylo povinností správce daně si tyto listiny u společnosti AM-nábytek, resp. i společnosti NOLETEN vyžádat a nepřenášet tuto povinnost na žalobce. Žalobce prokázal, že zboží od AM-nábytek převzal, což je zřejmé z následného prodeje zahraničním odběratelům, což žalovaný nijak nezpochybňuje. Žalobce spatřuje hlavní porušení povinností žalovaným v nesprávném posouzení § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a § 31, zejména odst. 8 písm. c) daňového řádu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že rozhodující je, že nebylo v rámci daňového řízení prokázáno, že žalobce skutečně zdanitelné plnění od AM-nábytek přijal. Žalovaný přihlédl k výpovědi předvolaných osob, o čemž svědčí hodnocení svědeckých výpovědí v rozhodnutích o odvolání na straně 4 a 5. Správce daně v průběhu daňového řízení dostatečně odůvodnil, které důkazy a z jakého důvodu přijal a proč nebylo prokázáno faktické

přijetí zdanitelných plnění. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že Ing. R. K. byl oprávněn zcela neomezeně rozhodovat o činnosti této společnosti, a to i do budoucna. Ing. K. nebyl oprávněn vystupovat za tuto společnost, ani dávat pokyny k vystavování daňových dokladů za tuto společnost právě z důvodu, že mu zanikla funkce jednatele a byl vymazán z obchodního rejstříku. Faktury byly vystaveny formálně správně, ale nebylo vzhledem k provedení všech důkazních prostředků prokázáno, že by došlo k faktickému přijetí zdanitelných plnění na podkladě předmětných faktur. Formálně správný účetní doklad sám o sobě tuto skutečnost neprokazuje. Žalobce proto neprokázal ve smyslu § 31 odst. 9 daňového řádu všechny skutečnosti, k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván. Žalovaný závěrem vyjádření dodal, že rovněž správce daně zastává názor, že správně aplikoval § 2 odst. 7 daňového řádu a taktéž nedošlo k porušení ustanovení § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu, neboť to byl především žalobce, kdo byl povinen prokazovat skutečnosti dle § 31 odst. 9 daňového řádu. Teprve tehdy podaří-li se daňovým subjektem tvrzené okolnosti také prokázat, sprostí se tím současně důkazního břemene a důkazní břemeno přechází na správce daně ve smyslu ustanovení § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu.

Při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), napadené rozhodnutí žalovaného včetně jemu předcházejícího správního řízení soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Protože v dané věci bylo spojeno ke společnému projednání několik věcí, je nutno aplikovat jak ust. § 19 odst.1 a 2 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, který byl účinný do 30.4.2004, tak i ust. §§ 72 odst.1 a 73 odst.1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, který byl účinný od 1.5.2004.

Ze všech shora uvedených ustanovení však vyplývá společný závěr, že nárok na odpočet daně lze uplatnit pouze tehdy, když formálně vykázaný („papírový“) právní stav odpovídá faktickému stavu. Důkazní břemeno prokázání faktického stavu přitom nese žalobce ve smyslu ust. § 31 odst.9 a ust. § 16 odst.2 písm. c) a e) daňového řádu. Ani daňové doklady se všemi náležitostmi nemohou být podkladem pro uznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty za situace, kdy ke zdanitelnému plnění nedošlo doklady deklarovaným způsobem.

Žalobce především neprokázal, že přijal zdanitelné plnění deklarované fakturami od dodavatele AM – nábytek. V průběhu daňové kontroly předložil žalobce toliko faktury a smlouvu o dílo ze dne 16.2.2004. Ani v odvolacím řízení žalobce nepředložil důkaz, který by prokázal, že fakticky přijal zdanitelné plnění od dodavatele AM – nábytek.

Naopak správce daně vlastním šetřením zjistil, že v době podpisu smlouvy o dílo (dne 16.2.2004) měl dodavatel zakázáno nakládat se svým majetkem bez písemného souhlasu správce podniku (JUDr. L. S.) z důvodu usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 10.12.2003 č.j. 1 E 1167/2003-26 (právní moci nabylo dne 24.1.2004). JUDr. S. ve výpovědi dne 20.8.2007 uvedla, že předmětné obchody s ní nebyly projednány a neví nic o uvedených fakturách a smlouvě o dílo ze dne 16.2.2004. Dále správce daně zjistil, že jediný jednatel společnosti AM – nábytek (Ing. K.) byl dne 22.6.2004 vymazán z obchodního rejstříku a jako den zániku funkce byl zapsán den 21.4.2004. Ing. R. K. jako zástupce žalobce ve výpovědi dne 24.5.2007 uvedl, že žalobce jednal s Ing. K. jako jednatelem AM – nábytek. Žalobce objednávky zadával přímo společnosti NOLETEN s.r.o., jejíž zaměstnanci provedli výrobu nábytku. H. M., která vedla v roce 2004 dodavateli AM – nábytek účetnictví a vystavila předmětné faktury, do protokolu o ústním jednání dne 23.7.2007 uvedla, že výrobky v AM – nábytku nikdo nepřebíral, neboť to tam probíhalo pouze účetně a též potvrdila, že výroba nábytku měla být provedena zaměstnanci společnosti NOLETEN, s.r.o. J. T., která od

20.4.2004 byla zaměstnána ve společnosti NOLETEN, s.r.o., ve výpovědi dne 20.8.2007 uvedla, že materiál pro výrobu nábytku dodával žalobce přímo společnosti NOLETEN, s.r.o., zaměstnanci této společnosti také nábytek vyrobili v roce 2004 pro žalobce a podklady pro výrobu dával Ing. K.

Správce daně zjistil, že v rozhodném období uskutečnění zdanitelných plnění neměla společnost AM – nábytek žádné zaměstnance ani osobu oprávněnou za ni jednat, popř. vystavovat daňové doklady. Obchod byl proto realizován s Ing. K. a nikoli se společností AM – nábytek. Ing. K. ani nemohl dne 27.2.2004 zmocnit třetí osobu H. M. k vedení společnosti bez vědomí v té době ustanoveného správce podniku JUDr. S. Navíc H. M. ve výpovědi nepotvrdila soulad formálně vystavených daňových dokladů se skutečným stavem, když zejména uvedla, že výroba nábytku byla provedena zaměstnanci NOLETEN, s.r.o.

Důkazy předložené žalobcem současně s jeho žalobami, a to dodací listy, nebyly soudem provedeny, neboť dodací listy prokazující předání zboží společností NOLETEN na společnost AM – nábytek přímo neprokazují dodání zboží od deklarovaného dodavatele AM – nábytek žalobci a dodací listy prokazující dle žalobce předání zboží z AM – nábytek na žalobce pouze deklarují formálně právní stav, který byl však vyvrácen shora uvedenými svědeckými výpověďmi a zjištěními správce daně.

Za této situace dospěl žalovaný k logickému a řádně odůvodněnému závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno dle § 31 odst.9 daňového řádu, které stíhá žalobce, protože právě žalobce uplatňuje nárok na odpočet daně. Žalovaný proto správně za použití § 2 odst.7 daňového řádu nepřihlédl k formálně právnímu stavu deklarovanému zejména uvedenými fakturami a uzavřel, že žalobce neprokázal přijetí zdanitelného plnění od deklarovaného dodavatele AM – nábytek.

Ze shora uvedených důvodů soud žaloby zamítl pro jejich nedůvodnost (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Náhrada nákladů řízení nebyla přiznána žádnému z účastníků, protože žalobce neměl ve věci úspěch (§ 60 odst.1 s.ř.s.) a žalovanému žádné náklady řízení ve smyslu ust. § 57 s.ř.s. nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne: 28.6.2010

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu